

طهران

جناب حسن آقای تفریسی علیه بهاء الله الأبهی

ای یار دیرین عبدالبهاء آنچه بجناب سید تقی مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید فی الحقیقه صدمات و مشقات آن جناب زیاد و این دلیل بر موهبت پروردگار همیشه نفوس طیبیه در بند راحت و آسایش خویش نبودند بلکه محض نورانیت عموم از نوش گذشتند و تحمل نیش فرمودند راحت و خوشی و تکاسل و ترفه و تهاون و تناسل از هر نفسی برآید بلکه در این میدان هر کس نهایت قوت و اقتدار بنماید ولی تعاون و تعاضد و تحمل و تجلّد و جانفشانی کار هر نفسی نیست این مختصّ بنفوس مبارکه است نه هر غیبی نادان و مهمل ناتوان ملاحظه نمائید از هر جهت نفوس بلندهمت چه زمینی و چه آسمانی چه جسمانی و چه روحانی چه خاکی و چه افلاکی همواره متحمل مشقات عظیمه بودند و تا چنین نکردند موفق نگشتند پس ای یار قدیم مغموم و حزین مباش و افسرده منشین شکر کن خدا را که موفق بمشقت و بلا در سبیل او گردیدی نه در ره نفس و هوی هیچوقت از یادم نیروی حاضر محضری و پیش نظری مطمئن باش و علیک التّحیه و التّناء

این سند از [کتابخانه مرجع بهایی](http://www.bahai.org/fa/legal) دائلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۷ ژوئیه ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر